

ønsker en stor del af christianitterne selv at få stoppet, men ofte kan det være et problem at få sat handling bag ordene.

Christiania har en forpligtelse til at bringe ulovligheder til ophør, men ministeren har også en forpligtelse til at sikre, at løsning af problemerne så vidt muligt sker i dialog med de relevante Christianiaorganer. Det Radikale Venstres synspunkt er derfor, at ulovligheder skal stoppes med de midler, som er indeholdt i den eksisterende lovgivning, og helst i dialog med Christianias organer. Viser det sig så, at beføjelserne i den gældende lov ikke er tilstrækkelige, vil vi da også kigge fordomsfrit på en ændring af loven, men ikke før. Man må først kunne dokumentere, at de beføjelser, man har i dag, ikke er tilstrækkelige, før vi begynder at diskutere lovændringer.

Af samme grund kan vi ikke stemme for regeringens og Dansk Folkepartis forslag. Vi vil undlade at stemme til det, for vi finder, at pind nr. 3 i forslaget er uklar. Det synes vi også debatten har vist på strålende vis, og vi fremsætter i stedet vores eget forslag til vedtagelse, som jeg nu skal læse op:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget tager regeringens redegørelse om planerne for Christiania til efterretning og opfordrer regeringen til

- at fortsætte lovliggørelsen på Christiania, om nødvendigt gennem anvendelse af de i Christianialoven angivne tvangsmidler,
- at sikre, at politiindsatsen fastholdes eller forøges med henblik på yderligere normalisering af politiets indsats på Christiania og en fortsat målrettet bekæmpelse af kriminaliteten, herunder hashhandlen,
- at bringe overtrædelser af lokalplanen, rammeaftalen og Christianialoven til ophør så vidt muligt i samarbejde med de relevante Christianiaorganer og
- at holde Folketinget løbende orienteret om, hvordan lovliggørelsen skrider frem.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 38)

Kl. 15.55

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Også dette forslag indgår herfter i forhandlingen.

Line Barfod (EL):

Dansk Folkeparti har rejst denne debat for at bringe Christiania på dagsordenen og lægger ikke skjul på, at man dybest set ønsker, at der ikke var noget at debattere. Formålet synes at være at presse regeringen til at skrue bissen på og presse Christiania.

Hvad vil man så opnå med det? Ønsker regeringen, at Christiania skal blive et almindeligt boligområde på linje med alle andre boligområder, fordi man tror, at der slet ikke er noget, vi kan lære af Christiania, at vi ikke har brug for den slags eksperimenter? Forestiller regeringen sig, at man kan normalisere den del af Christianias indbyggere, der har valgt at leve her, fordi det er det eneste sted, de kan klare sig? Forestiller regeringen sig, at man undgår konfrontationer i forbindelse med hashhandel i København, hvis hashmarkedet på Christiania forsvinder?

Christiania er et eksperiment, som ikke har nemme vilkår i øjeblikket, og det skyldes både indre og ydre faktorer. Folketinget har tidligere valgt at erklære Christiania for et eksperiment, og i sin 30-årige historie har Christiania vist mange resultater og har mange erfaringer, både gode og dårlige, som det er værd at formidle videre.

Hvad er det så for nogle erfaringer? Hvad er det, vi kan lære af Christiania? Det er bl.a. at leve efter andre værdier. På Christiania er det i høj grad andre værdier end penge, der sættes i højsædet. Det giver rum til, at folk kan bidrage med noget andet, med noget forskelligt, og alligevel være noget værd. Det gælder bl.a. sociale forhold. Christiania har et udvidet socialt ansvar beboerne imellem. I det øvrige samfund råber vi på, at vi skal tage ansvar for hinanden, men på Christiania er der ikke ende på, hvor meget den frivillige sociale indsats prises.

Det er også et spørgsmål om demokrati. På Christiania praktiseres et aktivt nærdemokrati, der står i skarp modsætning til den måde, hvorpå storbyen København i øvrigt inddrager kommunens indbyggere. Med sine konsensusprincipper er det en ganske særlig måde at styre på, og den giver mange forskellige erfaringer. Hvor går grænserne for, hvordan den styreform kan fungere med færrest mulige regler? Hvor stort et forum kan man have for den styreform? Og hvad kræver det af den enkelte deltager? Det er spændende erfaringer, som man kunne bruge til at udvikle debatten om demokrati.

Angående bæredygtighed lægger Christiania stor vægt på bæredygtighed og forsøger i stor